

ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΤΙΠΟΤΑ ΝΑ ΧΩΡΙΣΟΥΜΕ ΕΧΟΥΜΕ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΝΑ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΟΥΜΕ

Οι «ανθρωπιστικές» πολιτικές του σύγχρονου κράτους πάνε χέρι-χέρι με την πολεμική του δράση. Για τα ανεπτυγμένα κράτη της Δύσης, οι μετανάστες πλέον δεν αποτελούν μονάχα φτηνά και περισσευούμενα εργατικά χέρια, αλλά και μια ευκαιρία κερδοφορίας μέσα από την επιχειρηματοποίηση του «ανθρωπισμού». Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει εμπλακεί σε όλους σχεδόν τους πολέμους που αναπτύσσονται τα τελευταία χρόνια γύρω από τα σύνορά της, προκαλώντας τις ασταμάτητες μετακινήσεις προσφυγικών πληθυσμών από το Αφγανιστάν, τη Συρία κ.ά. Ταυτόχρονα, η διαχείριση των μαζικών μεταναστευτικών μετακινήσεων μεταβάλλεται σε κεντρική πολιτική τόσο των ελληνικών κυβερνήσεων όσο και της ΕΕ. Είναι ξεκάθαρο ότι οι πολιτικές αυτές δεν στοχεύουν στη βελτίωση της ζωής των μεταναστριών και μεταναστών, αλλά στη διαρκή υποτίμησή της. Μετά την αύξηση των αφίξεων των μεταναστριών/των στα σύνορα της Ευρώπης, από το 2015 και μετά, τεράστια κονδύλια δόθηκαν στις χώρες υποδοχής ώστε να αναπτύξουν τρόπους ελέγχου, περιορισμού και αναδιανομής των ανθρώπων αυτών, αλλά κυρίως τρόπους αποκλεισμού και απέλασης ή επαναπροώθησής τους.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ επέλεξε να κρίσει τις πολιτικές αυτές (που εξ αρχής περιλάμβαναν επαναπροωθήσεις, πνιγμούς, εκκενώσεις καταλήψεων στέγης κ.τ.λ.) ως «ανθρωπιστικές» και να επιδιώξει μια διάχυτη κοινωνική συναίνεση για την εφαρμογή τους. Στην πραγματικότητα, δημιούργησε ένα σύστημα διαλογής μόνο των προσφύγων που κατέφθαναν από τον πόλεμο της Συρίας, οι οποίοι κατάφεραν να περάσουν στις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες, με προορισμό κυρίως τη Γερμανία. Όταν τα σύνορα έκλεισαν τελείως -και με την επίσημη βούλα της επισίχυντης συμφωνίας ΕΕ-Τουρκίας, το Μάρτιο του 2016-, εγκλώβισε και τους Σύριους μαζί με τους υπόλοιπους, σε εξαντλητικές συνθήκες διαβίωσης, μακριά από τον ντόπιο πληθυσμό, σε camp-κολαστήρια, όπως αυτά της Μόριας και της Λέρου, που έχουν φτάσει σήμερα να στεγάζουν πάνω από πέντε φορές περισσότερους ανθρώπους απ' αυτούς για τους οποίους σχεδιάστηκαν.

Η κυβέρνηση της ΝΔ συνεχίζει την ανάπτυξη των πολιτικών αυτών, βασισμένη στην εθνικιστική συναίνεση και την εντατική καταστολή. Μια από τις πρώτες κυβερνητικές επιλογές ήταν να αναιρέσει τη χορήγηση ΑΜΚΑ στους μετανάστες και τις μετανάστριες, αποκλείοντάς τους από την παροχή οποιασδήποτε ιατρικής βοήθειας. Στη συνέχεια, προανήγγειλε την αύξηση της φύλαξης των συνόρων, την κατάργηση της εξέτασης 2^{ου} βαθμού των αιτήσεων ασύλου, την αύξηση των επιστροφών (200 την εβδομάδα) και τη δημιουργία κλειστών camp/φυλακών για την κράτηση των μεταναστών/-τριών. Επανάδρυσε το υπουργείο μεταναστευτικής πολιτικής, που μόνη της κατάργησε, αναθέτοντάς του ως βασικό έργο τη δημιουργία αυτών των κλειστών κέντρων σε Χίο, Σάμο, Λέσβο, σε εκτάσεις που επιτάχθηκαν και με χρηματοδότηση που μάλλον δεν έχει εξασφαλιστεί ακόμη από την ΕΕ. Εκκένωσε τις περισσότερες καταλήψεις μεταναστών και έκανε το διάχυτο ρατσιστικό λόγο επίσημο λόγο του κράτους.

Τι σημαίνουν οι «ανθρωπιστικές» πολιτικές για το μέλλον; Πως οι μετανάστριες θα βρίσκονται σε τυπικό καθεστώς φυλάκισης με ένα μικρό κομμάτι τους να κυνηγά τα προγράμματα ένταξης και στοιχειώδη κοινωνικά δικαιώματα. Αιχμή της εφαρμογής τους είναι η ρατσιστική προπαγάνδα του ελληνικού κράτους ότι δήθεν οι πρόσφυγες έρχονται εδώ για να ζήσουν με τα λεφτά και τα επιδόματα των ντόπιων φορολογούμενων. Πρόκειται περί φασιστικού ψέματος, καθώς οι προσφύγισες είναι δομικά αποκλεισμένες από την πλειοψηφία των προνοιακών επιδομάτων του ΟΑΕΔ και της ΟΠΕΚΑ και συντηρούνται, κατά βάση, με το υποτυπώδες επίδομα της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ.

Αν υπάρχει κάποιος κίνδυνος για τα ελάχιστα επιδόματα και τις προνοιακές παροχές που δικαιούνται οι έλληνες πολίτες, αυτός δεν προέρχεται από τους πρόσφυγες, αλλά από την ασκούμενη **αναδιαρθρωτική πολιτική που ιδιωτικοποιεί, μέσω των ΜΚΟ, τη διαδικασία χορήγησης προνοιακών παροχών**. την ίδια πολιτική που θέλει να μας πείσει ότι δεν δικαιούμαστε όλοι/ες, χωρίς προϋποθέσεις, κάλυψη των βασικών μας αναγκών, επειδή κάποιοι «ξένοι», στην αρχή, και «τεμπέληδες» ντόπιοι, στη συνέχεια, δήθεν τα εκμεταλλεύονται σε βάρος των υπόλοιπων εργαζομένων. Πρόκειται για μια πολιτική που συνδέει τη χορήγηση των προνοιακών παροχών με μέτρα πειθαρχίας και ακραίας υποτίμησης.

Δεν στηρίζουμε τους μετανάστες για υποκριτικούς «ανθρωπιστικούς» λόγους. Αν τα αφεντικά και η βιομηχανία των ΜΚΟ έχουν συμφέροντα από την εξαθλίωση των μεταναστών, οι ντόπιοι εργαζόμενοι και οι άνεργες έχουν αντίστοιχα συμφέροντα να παλέψουν για την κατάργηση των camp ως τόπων φυλάκισης των μεταναστών, για ελευθερία κίνησης και πλήρη πολιτικά/κοινωνικά δικαιώματα σε όλους/ες. Ήδη το «ανθρωπιστικό» σύστημα των camp και των ΜΚΟ βασίζεται και στην εκμετάλλευση των ντόπιων ανέργων, που αναγκάζονται να απασχολούνται στα οχτάμηνα «κοινωφελή» προγράμματα. Αλλά και η περίφημη ένταξη των μεταναστών στην ελληνική κοινωνία περνάει μέσα από παρόμοιας έμπνευσης προγράμματα «ανταποδοτικής πρόνοιας», που ουσιαστικά τους παραδίδουν -ως περισσευούμενη, φθηνή και πειθαρχημένη εργατική δύναμη προς άγρια εκμετάλλευση- στα αφεντικά. Άλλωστε, όπως μας έχει δείξει η δεκαετία του '90, με την ακραία εκμετάλλευση των βαλκάνιων μεταναστών, κάθε νεοφιλελεύθερη πολιτική δοκιμάζεται πρώτα στους μετανάστες και κατόπιν έρχεται να ασκηθεί και στις πλάτες των ντόπιων εργαζομένων/ανέργων.

Ακόμη περισσότερο, οι εργαζόμενοι/ες των ΜΚΟ, που εργάζονται στον τομέα της παροχής προνοιακών υπηρεσιών και διαδικασιών ένταξης, έχουν **εργατικό συμφέρον** να παλέψουν ώστε τα διαθέσιμα κονδύλια να αυξηθούν για να καλύψουν τις οξυμένες ανάγκες των μεταναστών/ών και όχι να διατεθούν για τη δημιουργία ενός συμπλέγματος φυλακών και αποτρεπτικών κατασκευών, που μόνο σκοπό έχουν να πλουτίζουν κερδοσκόπους μεσάζοντες. Σε αυτό το πλαίσιο, οι διαρκείς διεκδικήσεις για δίκαιες συνθήκες εργασίας είναι σημαντικό να συμπληρώνονται από τα πιο πολιτικά αιτήματα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες, στο δρόμο που χάραξε η πανελλαδική απεργία των εργαζόμενων ΜΚΟ ενάντια στις εξώσεις προσφύγων από τα διαμερίσματα του προγράμματος ΕΣΤΙΑ, στις 16/4/2019· όπως και οι ίδιοι οι αγώνες και οι εξεγέρσεις των προσφύγων δεν είναι άσχετα με την πάλη των ντόπιων εργαζομένων ενάντια στη λιτότητα και την ανέχεια.

Τα διαταξικά, διακομματικά μέτωπα των «αγανακτισμένων» κατοίκων που ζητούν να φύγουν οι πρόσφυγες δεν εξυπηρετούν σε καμιά περίπτωση τα συμφέροντα των ντόπιων εκμεταλλευόμενων. Υπηρετούν, κατά κύριο λόγο, τα συμφέροντα των μικρών και μεγάλων αφεντικών που τρέφονται από την τουριστική βιομηχανία: με τις κινητοποιήσεις τους, ζητούν να αποσπάσουν μεγαλύτερο μερίδιο από τα διαθέσιμα κονδύλια, ως αντάλλαγμα για την **«απειλή» και την «ανασφάλεια» που κατασκευάζουν**. Οι συλλογικοί αγώνες έχουν τη δύναμη να διεμβολίσουν αυτά τα μέτωπα προτάσσοντας την κάλυψη των κοινών -για ντόπιους και μετανάστες- αναγκών αναπαραγωγής μας (σίτιση, στέγαση, υγεία, παιδεία κ.τ.λ.)

Ως ριζοσπαστικό ταξικό κίνημα, τέλος, δεν έχουμε άλλο δρόμο από το να στηρίξουμε τους μετανάστες από τις πιο μικρές διεκδικήσεις τους, εντός του συστήματος των camp και των ΜΚΟ, μέχρι τις πιο μεγάλες εξεγέρσεις εναντίον του και τη ριζική αμφισβήτηση των εθνικών συνόρων. Αυτές οι χαρακίες στο σώμα του πλανήτη δεν εξυπηρετούν τίποτε άλλο παρά την ανάγκη του κεφαλαίου να μας κρατά διαιρεμένους, πειθαρχημένους και εκμεταλλεύσιμους, ενώ αυτό κυκλοφορεί παντού ελεύθερο. Η κατάργησή τους, μαζί με τους πολέμους και τα κράτη των αφεντικών, μέσα από τη **κοινή διεθνιστική πάλη ντόπιων-μεταναστών/στριων εργαζομένων/ανέργων**, παραμένει το πραγματικό ανθρωπιστικό διακύβευμα της εποχής μας.

ΚΑΝΕΝΑ ΚΕΝΤΡΟ ΚΡΑΤΗΣΗΣ ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥΘΕΝΑ

ΧΑΡΤΙΑ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΙΝΗΣΗΣ ΣΕ ΟΛΟΥΣ/ΕΣ ΤΟΥΣ/ΤΙΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ/ΣΤΡΙΕΣ

ΚΟΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΝΤΟΠΙΩΝ-ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΛΥΨΗ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΜΑΣ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ-ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ CAMP ΤΟΥ ΕΛΑΙΩΝΑ
ΣΑΒΒΑΤΟ 22/02 13:00 – ΜΕΤΡΟ ΕΛΑΙΩΝΑ

Συνέλευση για την ΚΥκλοφορία των Αγώνων
www.skya.espiν.net